

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **Ing. L. S.**, narozen X,
bytem X,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního
hospodářství,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2023,
č. j. KUUK/024271/2023/ODSA/Fid,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 7. 2. 2023, č. j. KUUK/024271/2023/ODSA/Fid, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2023, č. j. KUUK/024271/2023/ODSA/Fid, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odboru dopravy, (dále jen „městský úřad“) ze dne 4. 10. 2022, č. j. MURCE/41513/2022, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. k) a písm. f) bod 3 ve spojení s § 4 písm. c) a § 6

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

odst. 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a přestupku dle § 16 odst. 2 ve spojení s § 17 odst. 1 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla“). Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 3 000 Kč dle § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

2. Přestupků se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 22. 6. 2021 v 15:43 hodin při řízení motorového vozidla tovární značky Mercedes-Benz, registrační značky X, v obci Roudnice nad Labem v ulici Krabčická u č. p. 484 v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí omezenou na 30 km/h překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 38 km/h, neboť vozidlu, které řídil, byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 71 km/h, s přihlédnutím k možné odchylce rychloměru ve výši ± 3 km/h, činila naměřená rychlost vozidla nejméně 68 km/h. Při silniční kontrole žalobce na výzvu policejní hlídky nepředložil řidičský průkaz ani platnou zelenou kartu.

Žaloba

3. Žalobce v žalobě namítal, že nezákonným, nezodpovědným a odbytým postupem správních orgánů v rozporu s dobrými mravy bylo zasaženo do jeho osobnostních práv.
4. Dále namítal, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval jeho odvolacími námitkami uvedenými v odvolání ze dne 21. 10. 2022 (doručené žalovanému dne 26. 10. 2022), ale zabýval se odvolacími námitkami z předchozího odvolání ze dne 16. 11. 2021, které již vypořádal předchozím rozhodnutím ve věci. Upozornil, že žalovaný v předcházejícím rozhodnutí odvolacím námitkám ze dne 16. 11. 2021 vyhověl a nyní, ačkoliv se jimi vůbec zabývat neměl, je zamítnul, což je podle žalobce absurdní.
5. Žalobce uvedl, že správní orgány mají zákonnou povinnost zjistit skutkový stav věci tak, aby mohly rozhodnout spravedlivě a nestranně, tedy mají povinnost zjišťovat skutečnosti svědčící ve prospěch a v neprospěch účastníka.
6. Žalobce namítal, že správní orgány nemohou založit svá rozhodnutí na důkazech provedených při ústním jednání bez jeho účasti. Konstatoval, že správní orgány mají povinnost obstatat takové důkazy, které jednoznačně prokáží protiprávní jednání obviněného, k čemuž poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 231/2017-49 a č. j. 5 As 270/2018-37.
7. Sdělil, že se ústnímu jednání nikdy nevyhýbal a vždy se řádně a včas omluvil (lékařská zpráva, potvrzení o pracovní neschopnosti). Ústní jednání se podle žalobce konalo nezákonně bez jeho účasti, přičemž předložená lékařská zpráva a potvrzení o pracovní neschopnosti byly účelově označeny za pozdní. Žalobce konstatoval, že byl zkrácen na svých právech jako obviněný, neboť mu bylo upřeno právo na obhajobu tím, že přestupek byl projednán v jeho nepřítomnosti, ačkoliv na projednání přestupku za své účasti trval.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

8. Žalobce uvedl, že odůvodnění žalovaného stran fungování rychloměru Ramer 10 C se neshoduje s tím, co uvádí výrobce rychloměru. Žalobce dodal, že podle výrobce rychloměru je ulice, v níž byl žalobce změřen, nevhodným místem k měření pro hustou zástavbu a parkující auta po obou stranách ulice.
9. Žalobce prohlásil, že je zodpovědným řidičem, nikdy nezpůsobil dopravní nehodu, nepřjel žádné zvíře a má najeto více než 1 000 000 km. Dodal, že v místě měření rychlosti měl zapnutý systém autonomního řízení, který udržoval nejvyšší dovolenou rychlost na hranici 25 km/h. Při naměření rychlosti vozu žalobce 71 km/h došlo k chybě měření zvané dvojité reflexe, kterou obsluha rychloměru nerozpoznala. Chyba měření spočívala v tom, že se paprsky rychloměru odrazily od masky vozu žalobce k protijedoucímu nákladnímu vozu, od něhož se opět odrazily směrem k vozu žalobce a následně k rychloměru, a rychloměr tak naměřil dvakrát rychlost jízdy vozu žalobce a k tomu rychlost jízdy vozidla v protisměru. Žalobce konstatoval, že měření rychlosti na začátku oblouku je zakázáno a osa policejního vozidla s osou komunikace nesvírala úhel 22°, a tudíž je měření rychlosti neplatné.
10. Podle žalobce není z rozhodnutí zřejmé, kde měl nejvyšší dovolenou rychlost údajně překročit.
11. Žalobce nesouhlasil s tvrzením žalovaného, že k výsledku navrhované svědkyně I. P. neuvedl bližší podrobnosti, ani skutečnosti, které by její výslech mohly objasnit. Žalobce uvedl důvody výslechu svědkyně ve svém odvolání, pročť svědkyně měla dosvědčit, že v místě měření rychlosti se nacházela totální stanice (zeměměřičský přístroj) s koutovým odražečem, což způsobilo, že vozu žalobce byla naměřena vyšší než skutečná rychlost.
12. Žalobce uvedl, že napadené a prvostupňové rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná, neboť městský úřad došel k závěru o vině žalobce bez provedení dokazování. K namítané nepřezkoumatelnosti žalobce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2017, č. j. 9 As 102/2016-51, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 As 27/2004-74, a ze dne 25. 11. 2004, č. j. 7 Afs 3/2003-93.

Vyjádření žalovaného k žalobě

13. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl pro její nedůvodnost. Dále žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení a sdělil, že z opakovaných omluv žalobce z účasti na ústním jednání vyplývá, že nebyly včasné, ale šlo o obstrukční jednání. Současně žalovaný podotkl, že žalobce ani jednou nedoložil, že by mu byl nařízen klid na lůžku, a že by se tudíž nemohl nařízeného ústního jednání zúčastnit. Žalobce, ač trval na své účasti u ústního jednání, nevyvinul žádné úsilí ani snahu, aby např. správnímu orgánu navrhl jiný vhodný termín konání ústního jednání, pročť pasivně čekal na termín určený správním orgánem. Takové jednání považoval žalovaný za účelové, k čemuž poukázal na závěry rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 50/2003. Žalovaný k námitce žalobce sdělil, že užití autonomního řízení nezbujuje žalobce odpovědnosti za dodržování nejvyšší dovolené rychlosti. Pokračoval, že z videozáznamu pořízeného policejní hlídkou je pouhým okem patrné, že z poměření pozice vozu policistů a vozu žalobce vyplývá, že žalobce nejel rychlostí 10-20 km/h. Dodal, že v případě chyby měření rychlosti by nedošlo k zaznamenání naměřené rychlosti, ale na rychloměru by se zobrazila chybová hláška, což se v projednávané věci nestalo. Pokud tedy rychloměr

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

naměřenou rychlost zaznamenal, znamená to, že proběhly interní verifikační mechanizmy rychloměru a náležitý způsob měření podle návodu k obsluze rychloměru byl dodržen. Na podporu tvrzení stran správnosti naměřené rychlosti rychloměrem žalovaný poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42, a ze dne 3. 5. 2017, č. j. 6 As 40/2017-32. Žalovaný konstatoval, že vypracování znaleckého posudku v tomto případě nebylo zapotřebí, neboť z policejního videozáznamu je zřejmé, že do měření rychlosti nikterak nezasáhlo žádné žalobcem tvrzené nákladní vozidlo. Rovněž prohlásil, že není zřejmé, jak by mohla žalobcem navrhovaná svědkyně napomoci ke zjištění skutkového stavu, přičemž žalobce měl příležitost navrhnout výslech svědkyně na několika nařízených ústních jednáních, což však neučinil. Žalovaný zdůraznil, že pro naplnění materiální stránky přestupku je zapotřebí, aby byly splněny dvě podmínky, a to že se musí jednat o skutek mající znaky uvedené v zákoně a současně se musí jednat o zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti, přičemž u přestupku postačí zavinění z nedbalosti. Připomněl, že překročení nejvyšší dovolené rychlosti bývá častou příčinou vážných dopravních nehod s těžkými následky.

Posouzení věci soudem

14. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s.
15. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 19. 8. 2021 bylo městskému úřadu Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje, územním odborem Litoměřice, dopravním inspektorátem, doručeno oznámení o dopravním přestupku žalobce, jehož se měl dopustit dne 22. 6. 2021 v 15:43 hodin při řízení motorového vozidla tovární značky Mercedes-Benz, registrační značky X, v obci Roudnice nad Labem v ulici Krabčická u č. p. 484 v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí omezenou na 30 km/h tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 38 km/h, neboť vozidlu, které řídil, byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 71 km/h, s přihlédnutím k možné odchylce rychloměru ve výši ± 3 km/h, činila naměřená rychlost vozidla nejméně 68 km/h. Při silniční kontrole žalobce na výzvu policejní hlídky nepředložil řidičský průkaz ani platnou zelenou kartu. Součástí tohoto oznámení byl dále zejména i úřední záznam s obdobnými údaji o přestupku, výstup z rychloměru Ramer 10 C, DVD s policejními videozáznamy z měření rychlosti a výpis z evidenční karty řidiče žalobce. Později byl do spisu doplněn ověřovací list k použitému rychloměru a osvědčení zasahujícího policisty o proškolení k manipulaci s použitým rychloměrem.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

16. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že městský úřad rozhodl příkazem ze dne 23. 8. 2021, proti němuž podal žalobce včasný odpor. Následně bylo nařízeno jednání na 26. 10. 2021, přičemž žalobce se z tohoto jednání omluvil písemným podáním doručeným městskému úřadu dne 25. 10. 2021 pro naplánovaný zubní chirurgický zákrok. Jednání se konalo dne 26. 10. 2021 bez účasti žalobce za účasti dvou zasahujících policistů. Poté bylo vydáno rozhodnutí ze dne 2. 11. 2021, jímž byl žalobce shledán vinným ze shora uvedených přestupků. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v jehož důsledku městský úřad vydal opravné rozhodnutí ze dne 30. 11. 2021, jímž opravil v rozhodnutí ze dne 26. 10. 2021 ve výroku a v odůvodnění číslo popisné v popisu místa spáchání přestupku. Následně žalobce podal další odvolání, načež žalovaný vydal dvě rozhodnutí ze dne 21. 3. 2022, jimiž opravné rozhodnutí potvrdil a rozhodnutí ze dne 2. 11. 2021 zrušil a věc vrátil městskému úřadu. Městský úřad nařídil jednání na 21. 6. 2022. Dne 17. 6. 2022 obdržel městský úřad písemnou omluvu žalobce z nařízeného jednání kvůli nemoci spojenou s žádostí o stanovení náhradního termínu jednání, načež městský úřad nařídil jednání na 25. 8. 2022. Dne 23. 8. 2022 městský úřad obdržel písemnou žádost o změnu termínu konání jednání pro jeho trvající pracovní neschopnost. Jednání se konalo 25. 8. 2022 bez účasti žalobce, přičemž žalobce posléze na dotaz městského úřadu konstatoval, že jeho omluva z jednání byla doložena již dříve předloženým potvrzením o dočasné pracovní neschopnosti. Nato městský úřad vydal prvostupňové rozhodnutí, proti němuž se žalobce odvolal, přičemž současně doložil potvrzení z urologické ambulance o pracovní neschopnosti v období od 14. 6. 2022 do 30. 8. 2022 ze dne 5. 10. 2022, načež žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.
17. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Současně soud zdůrazňuje, že není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námítky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námítky. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat, k čemuž došlo v nyní projednávané věci (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64).
18. Žalobce spatřoval nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v tom, že z rozhodnutí není zřejmé, kde měl nejvyšší dovolenou rychlost údajně překročit. K tomuto soud konstatuje, že místo spáchání přestupku městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí specifikoval obcí (Roudnice nad Labem), ulicí (Krabčická) a číslem popisným budovy (č. p. 484), což je dostatečně přesné vymezení místa spáchání přestupku. V kombinaci s dalšími údaji specifikujícími skutek (datum, čas na minuty, způsob spáchání přestupku – překročení nejvyšší dovolené rychlosti, tovární a registrační značka vozu) je protiprávní jednání žalobce vymezeno dostatečně stran překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, vyloučení překážky věci rozhodnuté, určení rozsahu dokazování, zajištění řádného práva na Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

obhajobu a vyloučení možné záměny s jiným protiprávním jednáním (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014-39).

19. Žalobce dále spatřoval nepřezkoumatelnost v tom, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nezabýval jeho odvolacími námitkami uvedenými v odvolání ze dne 21. 10. 2022, ale zabýval se odvolacími námitkami z předchozího odvolání ze dne 16. 11. 2021, které již vypořádal předchozím rozhodnutím ve věci. K tomuto soud uvádí, že žalobce v odvolání (str. 3) ze dne 21. 10. 2022 namítal, že městský úřad ve věci konal ústní jednání dne 25. 8. 2022 bez účasti žalobce i přesto, že se z něj žalobce náležitě omluvil a doložil potvrzení o pracovní neschopnosti. K této odvolací námitce se žalovaný zdánlivě vyjádřil na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí, přičemž se zabíral obdobnou odvolací námitkou neuznání omluvy z konaného ústního jednání uvedenou v odvolání z roku 2021, které se však konalo v předcházející části řízení v roce 2021 a žalobce se z účasti omlouval z jiných důvodů (plánovaný stomatologický výkon). Žalovaný se tedy v napadeném rozhodnutí nikterak nevyjádřil k odvolací námitce žalobce stran konání jednání bez jeho účasti dne 25. 8. 2022, z níž se omluvil a doložil potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti. V uvedeném nedostatku tedy soud shledal opomenutou odvolací námitku.
20. Podle § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že „[k] ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.“
21. Žalobce spatřoval nepřezkoumatelnost napadeného a prvostupňového rozhodnutí rovněž v tom, že městský úřad došel k závěru o jeho vině bez provedení dokazování, přičemž správní orgány nemohou založit svá rozhodnutí na důkazech provedených při ústním jednání bez jeho účasti. Soud podotýká, že není pravdivé tvrzení žalobce, že by správní orgány nemohli provádět důkazy při ústním jednání bez účasti obviněného (žalobce), mohou, a to za podmínek uvedených v § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky. Nicméně, přestože žalobce uvedenou námitku označil jako námitku nepřezkoumatelnosti, svojí podstatou se jedná o námitku potenciálního podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Avšak soud nemůže uvedenou námitku relevantně posoudit, neboť mu v tom brání nevypořádání odvolací námitky stran omluvy z ústního jednání konaného před městským úřadem dne 25. 8. 2022, jak uvedl soud výše, která s touto námitkou věcně souvisí a přímo ji ovlivňuje.
22. Za situace, kdy soud shledal žalobou napadené rozhodnutí jako zcela nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve vztahu k zásadní námitce žalobce – opomenutí odvolací námitky, považuje za nadbytečné zabývat se ostatními námitkami žalobce.
23. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud žalobou napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil bez jednání pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů. Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s. V něm bude dle § 78 odst. 5 s. ř. s. žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. na podkladě skutečností vyplývajících z obsahu soudního spisu. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má proti žalovanému právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Žalobci náleží náhrada nákladů řízení za uhrazený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 13. prosince 2023

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.